

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 123. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915689547552/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

glans af din Visdom. Alt er fortræffeligt i dit Rige, dog er der nogle Smaating, som jeg vilde indføre, hvis jeg var i dit Sted».

»Nu, hvad er det?« sagde han.

»Først en fri Forfatning. Dernæst Skoletvang for dine Muselmænd, Trykkefrihed, Forsamlingsfrihed og Tolerance for andre Religioner; Ophævelse af Slaveriet og Afskaffelse af det usædelige Flerkoneri og Indførelse af Monogamiet».

Jeg undredes selv over min egen Frækhed og ventede straks at blive sendt til Galejerne. Men Kaliffen brød ud i en saa hjertelig Latter, at jeg til sidst selv mente, jeg maatte have sagt noget meget dumt.

»I Europæere ere og blive Europæere. Narre ere I, derfor gaa I ogsaa i Narredragt. Tror Du, at Allah har et Parlament? Tror Du, at Allah tillader Cherubim at foreskrive Love for ham og sig? Skulle vi da efterfølge Allah, eller skulle vi gøre som Færnerne, der ikke have nogen Hersker?«

Jeg sagde tautologisk: »Men Frihed er dog Frihed».

»To Ting ere nødvendige for Manden: Lydighed og Frihed; men begge Dele mangle I i Evropa. Ere I lydige, I, som ikke erkende Magtens Hellighed? Vi lyde gerne Magten; vi vide, alt Herredømme er fra Allah. Ere I fri, I, som alle ere bundne af skrevne Love; selv Kongen i eders Land er ikke fri. Kun hvor der er Despoti, der er der baade Lydighed og Frihed – Lydighed opad og Frihed nedad. Jeg er uindskrænket fri i mit Rige, min Statholder i sin Landsdel, Kadien i sin Stad; Købmanden har ubegrænset Herredømme over sine Slaver, og selv Bonden er en Konge i sit Hjem og hersker over sine Hustruer og sine Børn».

»Slaverne ere dog ikke fri«, svarede jeg.

Da vrededes Kaliffen og sagde med Tordenrøst: »Du afsindige! Vil Du omstyrte den Grundvold, hvorpaa Profetens Bygning hviler? Vil Du ikke ogsaa afskaffe Husdyr, Klæder og Bygninger? Hvor der er ingen Slaver, ere heller ingen Herrer. Nej, Slaver ere nødvendige, dersom den stolte ej selv skal fornædre sig; men det, der tvistes om, er: hvo skulle være Slaver? Vi gøre her i Paradiset de vantro, de taabelige, de forstokkede og Tyve og Drukkenbolte til Slaver, og vi optogte dem til Lydighed; thi der er Mennesker til, der kun ved